

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73. факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект Закону України «Про внесення зміни до статті 17 Закону України «Про тваринний світ» (далі – проект Закону), а також документи, що додаються до проекту Закону, подані листом Державного агентства рибного господарства України від 22.03.2017 № 1-4.1-5/1541-17.

За результатами проведеного аналізу проекту Закону та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановлено:

проектом Закону пропонується внести зміни до статті 17 Закону України «Про тваринний світ».

Як вбачається зі змісту АРВ до проекту Закону, його розроблено з метою приведення його положень до норм статті 51 Водного Кодексу України (далі – Кодекс).

Однак, проект Закону не може бути погоджений Службою у представленій редакції з огляду на нижчезазначене.

Наданий розробником АРВ до проекту Закону не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення АРВ, викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується

Державна регуляторна служба України
ВІХ №2922/0/20-17 від 28.04 2017

розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема, обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів, а також, чому зазначене регулювання стало актуальним саме зараз.

Проте, у АРВ до проекту Закону розробником зазначено, що основною проблемою, яка потребує врегулювання відповідним проектом Закону є законодавче врегулювання питань, пов'язаних з правом використання рибогосподарських водних об'єктів. Також зазначено, що на даний час існуюча норма стосовно необхідності надання в оренду водних об'єктів при спеціальному використанні об'єктів тваринного світу, яка у подальшому призводить до виникнення правової колізії, оскільки водосховища комплексного призначення на яких здійснюється промислове рибальство надавати в оренду заборонено.

Разом з тим, у даному розділі АРВ відсутнє обґрунтування запропонованих змін, не проаналізований сьогоднішній стан здійснення процедури права надання у користування підприємствам, установам, організаціям і громадянам мисливських угідь та рибогосподарських водних об'єктів. Крім того, у АРВ відсутні зазначені переваги обраного механізму регулювання, які пропонуються у проекті регуляторного акту.

Так, частиною першою статті 51 Кодексу зазначено, зокрема, що у користування на умовах оренди для рибогосподарських потреб, культурно-оздоровчих, лікувальних, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей, проведення науково-дослідних робіт можуть надаватися водосховища (*крім водосховищ комплексного призначення*), ставки, озера та замкнені природні водойми.

Натомість, у редакції проекту Закону пропонується повністю виключити для підприємств, установ, організацій і громадян *право на спеціальне використання всіх об'єктів рибного господарства*. За позицією Служби такі зміни у проекті Закону можуть викликати резонансні наслідки, перешкоди для введення підприємницької діяльності та додаткову соціальну напругу у суспільстві.

Разом з цим, залишається незрозумілим чому розробником не розглянуто, як варіант, залишення у редакції проекту Закону права на спеціальне використання об'єктів рибного господарства, *але крім водосховищ комплексного призначення*, які не надаються у оренду, як це визначено у Кодексі.

Враховуючи зазначене, розробником порушено вимогу статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема, *принципу збалансованості, тобто* забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Також у розділі I АРВ зазначено, що основною проблемою для розробки проекту Закону є правова колізія, яка виникає при праві спеціального використання рибогосподарських об'єктів.

Водночас, під час здійснення аналізу положень статті 51 Кодексу було встановлено, що є не зрозумілим, де виникає правова колізія при здійсненні промислового рибальства у сфері рибогосподарських водних об'єктів та статті 17 Закону України «Про тваринний світ».

Таким чином, розробником порушено вимогу статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема, *принципу доцільності* – обґрунтованої необхідності державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У той же час, розробником порушено вимогу статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема *принципу адекватності*, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки обраний спосіб державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми та дозволить досягти поставлених цілей.

Разом з тим, у розділі I АРВ розробник не оцінив важливість проблеми процедури здійснення права надання у користування підприємствам, установам, організаціям і громадянам мисливських угідь та рибогосподарських водних об'єктів, дані яких, повинні бути наведені у *цифровому чи кількісному вимірі*, що доводили також факт існування проблеми і характеризували її масштаб.

Щодо необхідності *зазначення розрахунків витрат* у Тесті малого підприємництва (М-Тест) зауважуємо наступне.

У розділі III АРВ «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання» розробником наведені цифрові дані щодо кількості суб'єктів малого підприємництва, що складає 96% від загальної кількості суб'єктів господарювання.

Водночас, у додатку 1 до Методики зазначено, якщо питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, перевищує 10 відсотків, необхідно здійснити *розрахунок витрат* на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва згідно з додатком 4 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (Тест малого підприємництва).

Таким, чином, *відсутність розрахунків витрат* у АРВ не дозволяє оцінити вплив регулювання на суб'єктів малого підприємництва, оцінити витрати, які вони понесуть внаслідок провадження регулювання, та, як наслідок унеможливує визначення необхідності вирівнювання питомої вартості навантаження між суб'єктами великого, середнього та малого підприємництва шляхом запровадження компенсаторних механізмів для суб'єктів малого підприємництва.

У розділі VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні

проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з Додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи є обраний спосіб регулювання оптимальним з позиції мінімізації витрат держави.

Зазначені обставини унеможливають надання об'єктивного висновку стосовно забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи витрати держави не є оптимальними і не містять ознак корупційних ризиків.

Таким чином, зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема, *принципу ефективності* – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних процесів, які потрібно буде забезпечити як органам влади так і суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акту, тобто яким чином будуть діяти норми проекту наказу та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

У розділі VII АРВ «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» відсутнє, власне, обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта.

У розділі VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником не враховано вимоги пункту 10 Методики.

Так, розробником не наведено жодних прогнозованих показників результативності дії регуляторного акта у кількісному виразі. Відповідно до вимог Методики ці показники мають бути не описовими, а кількісними та вимірювальними.

Враховуючи вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту постанови та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики: доцільності, ефективності, адекватності та збалансованості визначених статтею 4 Закону про регуляторну політику, а також вимог статті 8 Закону про регуляторну політику у частині

підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Ураховуючи вищенаведене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення зміни до статті 17 Закону України «Про тваринний світ».

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія Ляпіна